

[Josiassen.]

vundet enstemmig Tilslutning i det andet høje Ting. Det er et Bevis paa, at der er god Villie til at fremme Fiskerierhvervet til Gavn for selve Erhvervets Udøvere og Landet i al Almindelighed. Det er ofte blevet nævnt, at Staten Gang paa Gang har maattet træde til for at yde andre Erhverv, ikke mindst Landbruget, den Støtte, der var nødvendig til Udvidelse af Erhvervets Marked, og det er sket med Held, er jeg overbevist om. Jeg tvivler heller ikke om, at det, Staten nu ofrer paa Fiskerierhvervet, ogsaa vil gøre sin store Nytte i saa Henseende, og jeg tror, jeg tør sige, at Lovforslaget vil vinde absolut Tilslutning i dette høje Ting. I alt Fald skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige det den bedste Støtte til snarlig Gennemførelse. Men der er et Spørgsmaal, som hænger nøje sammen med det foreliggende Lovforslag og Fiskerierhvervet i al Almindelighed, som jeg gerne vil røre ved. Det har særlig Interesse for den Egn, jeg er fra. Det angaar Transporten. Hvis den højterede Minister i Forbindelse med det Ministerium, hvorunder Transportforholdene sorterer, vil sætte alvorligt ind her, vil det betyde et mægtigt Gode for Forsendelsen af Fisk saavel til Indland som til Udland. Desværre lyder der ofte fra Fiskeeksportørerne og Fiskerne Klage over, at vor Fisk ikke kommer hurtigt nok frem. Det gælder baade den Fisk, der sælges til Indlandet og den, der sendes til Udlandet. Navnlig for fersk Fisks Vedkommende er det af meget stor Betydning, at Transporten foregaar saa hurtigt som paa nogen Maade muligt. Den ferske Fisk er en behagelig Spise; men for at den kan være en god og sund Vare, maa den naa sit Bestemmelsessted saa hurtigt som overhovedet muligt, thi kun da opretholdes den Værdi, Fisken er i Besiddelse af. Af Markedsudvalgets Rapport fremgaar det med tilstrækkelig Tydelighed, at Spørgsmaalet om Transport af dansk Fisk har været meget stærkt fremme, at man skænker det meget stor Opmærksomhed, idet man henstiller til Ministeren for Søfart og Fiskeri, at dette Spørgsmaal tages under alvorlig Overvejelse. Det erkendes, at det er af allerstørste Betydning, at Fisken kommer saa hurtigt frem til Kunderne som overhovedet muligt.

I denne Forbindelse vil jeg gerne dvæle lidt ved mine hjemlige Forhold. Man maa erkende, at Djursland ligger lidt afsides fra Hovedlinien, Hovedbanen. Man skal transportere Fisken ca. 8 Mil ad Sidebaner, inden man naar Hovedbanen. Det medfører

til Tider store Vanskeligheder for denne Landsdel og bereder Vanskeligheder for Transporten af Fisken. Det er ikke noget lille Kvantum Fisk, der udgaar fra Djursland og nærliggende Kyster. Det drejer sig om ca. 5 Millioner Kilogram om Aaret. Hvis man skal sende Fisk fra Djursland til f. Eks. Hamborg; kan man afsende den fra Trustrup—Grenaa med Aftentoget, der gaar fra Grenaa Kl. 7,10; men til Trods for den hurtige Forbindelse, der i al Almindelighed er til Tyskland, kommer Fisken i Almindelighed ikke før Torsdag Morgen eller op ad Torsdag Formiddag til Hamborg. Det er altsaa over to Døgn, det varer at føre denne Fisk frem. Denne Sendrægtighed har ofte være beklaget af Eksportørerne. Nu tør jeg naturligvis ikke sige, at den udelukkende skyldes de danske Statsbaner, thi der kan ogsaa være noget i Vejen med de tyske, men i alle Tilfælde er det et Spørgsmaal af meget stor Interesse, ikke alene for denne Landsdel, men jeg tror at turde sige for Kystegnene i al Almindelighed i Jylland.

Jeg vil nævne yderligere et lille Eksempel paa, hvor daarligt man er stillet i denne Henseende. Det hænder ikke saa sjældent, at Eksportørerne i Grenaa aftager en Del Fisk, f. Eks. Makrel, fra Frederikshavn til videre Salg. Denne Fisk afsendes fra Frederikshavn Kl. 10,5 om Formiddagen og er i Randers Kl. 17,11, altsaa ved 5-Tiden. Toget til Grenaa afgaar fra Randers Kl. 7,19, og der er altsaa ca. 2 Timer at løbe paa, hvad man skulde synes var tilstrækkeligt til Omladning af Fisken fra Frederikshavn-Toget til Grenaa-Toget. Ikke desmindre viser det sig, at man undlader denne Omladning, medmindre Fisken er sendt som Ekspresgods. Dette er imidlertid ikke Hensigten; det fordyrer nemlig Varen ganske betydeligt at sende den som Ekspresgods, det koster to Øre mere pr. Pund, et ikke uvæsentligt Beløb, naar man tager Hensyn til, at Fisken i Forvejen kan blive dyr nok, forinden den naar frem til Konsumenternes Bord. Den Fisk, der sendes fra Frederikshavn Kl. 10 om Formiddagen, naar først frem til Grenaa Station den næste Dags Formiddag, og det betyder, at Eksportørerne her ikke kan faa sendt Fisken ud til Kunderne paa Landet med de saakaldte Landhandlere. Hele Forretningen sinkes ganske betydeligt og, som sagt, ikke til Fordel for Kunderne. Der kunde fremdrages flere andre Eksempler, men det behøves sikkert ikke. Man erkender jo, at vore Transportmidler, Statsbanerne, ikke er fuldt tilfredsstillende, og dette er vel nok Aarsagen til, at man f. Eks. har optaget Transport af Fisk pr.